

2010

ALBANILØBET

Vinder klasse 2
- Søren Klingenberg, Assens PI, i
fuldt firspring gennem terrænet.

Fortræning til dette århundredes største og mest spektakulære Politimesterskab på Bornholm sidst i april er nu skudt i gang.

Af Søren Dyrskjødt, Randers PI
Foto: Niels Grønnemose, Odense PI

Godt vejr, god skov, super banelægger og stævneleder, spændende og krævende baner, godt fremmøde; det var så det referat!

Nå, jeg må nu nok hellere udpensle mine påstande lidt mere. Dette års ALBANILØB var i år henlagt til en utrolig spændende og o-mæssigt perfekt skov ved Gelsted på Vestfyn atter med Odense PI som arrangør.

Skoven hedder meget betegnende LUNGE BJERGE. Navnet rammer nu meget godt, der skal virkelig bruges lunger, men om der er tale om egentlige bjerge, må stå for deltagernes egen vurdering.

Jeg havde som sædvanlig tilmeldt mig bane 4 på kun 3,6 km med 16 poster, og jeg glædede mig til at komme i gang med sæsonen og især at komme i en for mig ny skov. Jeg blev meget venligt samlet op af Grenå-folkene kl. 0715 denne råkolde tirsdag den 23. marts 2010. De havde lovet regn de fleste steder i landet, dog ikke på Fyn, så fint nok.

BEDRE TERRÆN FINDES IKKE

Ved ankomst til stævnecentret i spejderlejren Hylkedam beliggende i den nordvestlige del af skoven konstaterede jeg, at der var tilmeldt 70 løbere, hvilket må siges at være fint så tidligt på sæsonen, om end der burde have været endnu flere når man tænker på tilmeldingen til Bornholm! men de kommer vel ud af busken. For husk, der er ikke så mange løb inden de Danske Mesterskaber.

Banelæggeren havde virkelig tænkt praktisk, da han havde lagt starten kun nogle få hundrede meter fra stævnecentret, og senere viste det sig, at mål var ved et vindue i spejderhuset, så "beregnerne" kunne sidde lunt og godt indendørs.

Alle havde, kunne man høre på deltagernes små snakken inden løbet, en stor forventning til løbet, idet skoven fra alle sider blev rost som noget af det bedste terræn man havde på Fyn til o-løb. Det er meget afvekslende, letgennemløbeligt, kuperet og næsten uden brombær. Alle var spændte på, hvad banelægger Jørgen Olesen, den drevne rotte, nu havde lagt i kakkelovnen til os.

Jeg hørte nogle officials betegne banerne som: en forret, en hovedret og dessert. Når man betragtede det ophængte kort ved stævnecentret fik man indtryk af, at der var mange åbne områder. Af instruktionen fremgik heldigvis, at de måtte overløbes.

Kl. 1000 mødte jeg så forventningsfuld op ved startslusen, hvor EMIT-brikken (til at markere med, at man har haft posten) blev udleveret til dem, som ikke havde sin egen med. Det er en fantastisk opfindelse der gør, at man ikke skal bruge mange sekunder ved posterne, og at ens mellemtider bliver registreret på computeren. Man kan efter løbet ved selvsyn konstatere, hvor man har brugt for meget tid, og man kan sammenligne med konkurrenternes mellemtider.

Formanden for PI-København Henrik Wiberg var også blandt de aktive.

Endvidere gør det beregningen næsten overflødig, idet computeren nok skal fortælle, om man har gennemført løbet ved at besøge alle poster og de rigtige poster. Straks efter løbet er resultatlisten klar, og man kan komme i gang med præmieoverrækkelsen.

Efter løbet var der mulighed for 2 slags bad: et koldt og et varmt, selv var jeg heldig at få et varmt bad, men da den næste på min opfordring valgte min bruser, svandt det varme vand væk.

I samlingstuen var der mulighed for at købe kaffe, søde sager og dejlige varme pølser til en utrolig politivenlig pris. Det benyttede mange sig af, da der ikke var indbudt til fælles kaffebord med tilbehør.

Præmierne er også denne gang velvalgte, for hvem drikker ikke gerne en god rødvin. Her havde arrangørerne helt sikkert valgt lige min smag, hvorfor jeg da også tillod mig at tage hele 3 med hjem.

OS I VETERANKLASSEN.

Som sagt var jeg tilmeldt bane 4, som i folkemunde bliver kaldt veteranklas- »

Vinder Klasse 1 - Egon Sloth, Ålborg PI, modtager sin præmie af formanden for Odense PI, Bjarne Rasmussen.

Ja - ja - der var nok behov for at hvile ud efter løbet, mener Carsten Jørgensen, PI-København.

Kortene studeres nøje.

sen, hvor man skal gøre sig fortjent til at deltage. Her hersker en god og venlig ånd...efter løbet. Inden! Der ser man hinanden an og især holder man godt øje med konkurrentens tilstand; har han nu tilfældigvis ikke fået en eller anden skavank der gør, at jeg i dag har en chance for at slå ham.

Som det er tilfældet i mange af klasserne, er det de samme deltagere, som gang efter gang møder op og kæmper en drabelig kamp. Det er jo det, som det hele går ud på, at have en sjov og kammeratlig dag ude i skoven. Jeg så dog meget glædeligt mange nye ansigter denne gang, bare de nu hænger ved.

Min bane var utrolig godt veldrejet med gode vejvalg og med min livret: et let vejvalg til første post. Det er en meget psykologisk post, denne 1. post. Bummer man den, vil det kunne præge resten af ens beslutninger i resten af løbet.

Jeg fandt fint denne famøse 1. post og så var det bare derudaf. Det gik da også stødt fra post til post, og ved 6. posten kom jeg op til en af mine værste konkurrenter, som var startet 6 min. før mig. Det gav selvfølgelig ekstra sprut på karburatoren, og de næste 10 poster kom som perler på en snor.

Desserten var anlagt med 6 poster i et område med gamle grusgrave, et utrolig spændende område med masser af små høje og især huller. Her skulle man virkelig holde øjnene på kortet. Da jeg nåede til vinduet med beregner Svend Åge, var jeg godt og grundigt forpustet.

Jeg hørte ikke en eneste dårlig bemærkning om banerne. Der var dog en, som manglede et hul på kortet, dem var der nu nok af.

Det havde været en rigtig god oplevelse at træffe Jørgen Olsen og Lunge Bjerge. Jeg kommer gerne igen.

En stor tak til Odense, som gennem "hundrede år" har arrangeret Albaniløbet til stor glæde for alle o-løbere i PI.

Se resultatet på Dansk Politiidrætsforbunds hjemmeside www.politisport.dk